

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

29 päivänä maaliskuuta 2012*

ETY:n ja Turkin välinen assosiaatiosopimus — Oleskeluoikeus — Kansalaistetun turkkilaisen työntekijän perheenjäsenet — Turkin kansalaisuuden säilyttäminen — Kansalaistamisen ajankohta

Yhdistetyissä asioissa C-7/10 ja C-9/10,

joissa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvista ennakkoratkaisupyynnöistä, jotka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 31.12.2009 tekemillään päätöksillä, jotka ovat saapuneet unionin tuomioistuimeen 8.1.2010, saadakseen ennakkoratkaisun asioissa

Staatssecretaris van Justitie

vastaan

Tayfun Kahveci (C-7/10) ja

Osman Inan (C-9/10),

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Tizzano sekä tuomarit M. Safjan, M. Ilešič, E. Levits (esittelevä tuomari) ja M. Berger,

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 3.2.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Tayfun Kahveci, edustajanaan advocaat A. Durmuş ja advocaat E. Köse,
- Osman Inan, edustajanaan advocaat H. Drenth,
- Alankomaiden hallitus, asiamiehinään C. Wissels ja J. Langer,
- Puolan hallitus, asiamiehinään M. Szpunar, M. Arciszewski ja A. Miłkowska,
- Euroopan komissio, asiamiehinään M. van Beek ja G. Rozet,

kuultuaan julkisasiamiehen 20.10.2011 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyynnöt koskevat assosiaation kehittämistä 19.9.1980 tehdyn assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 (jäljempänä päätös N:o 1/80) 7 artiklan tulkintaa. Assosiaationeuvosto perustettiin Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella, jonka allekirjoittivat 12.9.1963 Ankarassa yhtäältä Turkin tasavalta ja toisaalta ETY:n jäsenvaltiot ja yhteisö ja joka tehtiin, hyväksyttiin ja vahvistettiin yhteisön puolesta 23.12.1963 tehdyllä neuvoston päätöksellä 64/732/ETY (EYVL 1964, 217, s. 3685; jäljempänä ETY:n ja Turkin välinen assosiaatiosopimus).
- 2 Nämä pyynnöt on esitetty kahdessa asiassa, joissa ovat vastakkain Staatssecretaris van Justitie (oikeusministeriön valtiosihteeri, jäljempänä Staatssecretaris) ja yhtäältä Tayfun Kahveci ja toisaalta Osman Inan ja jotka koskevat sitä, voiko työntekijän, jolla on paitsi Turkin myös vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisuus, perheenjäsen vedota päätöksen N:o 1/80 7 artiklaan.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Päätös N:o 1/80

- 3 Päätöksen N:o 1/80 7 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Tietyn jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille kuuluvan turkkilaisen työntekijän perheenjäsenillä, joille on annettu lupa muuttaa työntekijän luokse, on oikeus

- asuttuaan tässä jäsenvaltiossa säännönmukaisesti vähintään kolme vuotta vastaanottaa mikä tahansa työtarjous, jollei yhteisön jäsenvaltioiden työntekijöille annettavasta etusijasta muuta johdu
- asuttuaan tässä jäsenvaltiossa säännönmukaisesti vähintään viisi vuotta tehdä vapaasti minkäläistä tahansa valitsemaansa palkattua työtä.

– –”

- 4 Päätöksen N:o 1/80 14 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Tämän jakson määräyksiä on sovellettava, jollei yleisen järjestyksen, turvallisuuden tai kansanterveyden vuoksi perustelluista rajoituksista muuta johdu.”

Kansallinen säännöstö

- 5 Vuoden 2000 ulkomaalaislain (Vreemdelingenwet 2000; Stb. 2000, nro 495; jäljempänä vuoden 2000 Vw) 18 §:n 1 momentin e kohdan mukaan hakemus määräaikaisen oleskeluluvan voimassaoloajan jatkamiseksi voidaan hylätä, jos ulkomaalainen aiheuttaa vaaran yleiselle järjestykselle tai kansalliselle turvallisuudelle. Tällainen lupa voidaan kyseisen lain 19 §:n mukaan peruuttaa samoilla perusteilla.
- 6 Staatssecretaris voi vuoden 2000 Vw:n 67 §:n 1 momentin b kohdan mukaan julistaa ei-toivotuksi henkilöksi ulkomaalaisen, joka on lainvoimaisella tuomiolla tuomittu rikoksesta, josta voidaan määrätä rangaistuksena vähintään kolme vuotta vankeutta. Ei-toivotuksi julistettu ulkomaalainen ei kyseisen pykälän 3 momentin mukaan voi oleskella Alankomaissa laillisesti.

- 7 Vuoden 2000 ulkomaalaisasetuksen (Vreemdelingenbesluit 2000; Stb. 2000, nro 497) 3.86 §:n 1 momentin d kohdan mukaan hakemus määräaikaisen oleskeluluvan voimassaoloajan jatkamiseksi voidaan hylätä vuoden 2000 Vw:n 18 §:n 1 momentin e kohdan perusteella yleiselle järjestykselle aiheutuvan vaaran vuoksi, jos ulkomaalainen on muun muassa tuomittu lainvoimaisella tuomiolla rikoksesta, josta voidaan määrätä rangaistuksena vähintään kolme vuotta vankeutta, vankeusrangaistukseen, jonka ehdottomana täytäntöön pantava osa on vähintään kyseisen asetuksen 3.86 §:n 2 momentissa, jossa säädetään kyseisen henkilön oleskeluaikaan Alankomaissa perustuvasta liukuvasta asteikosta, säädetyn ajanjakson pituinen.

Pääasiat ja ennakkoratkaisukysymykset

Asia C-7/10

- 8 Kahveci on Turkin kansalainen. Hänen vaimonsa, joka myös on Turkin kansalainen, on syntynyt Alankomaissa turkkilaisen työntekijän lapsena ja kuuluu Alankomaiden laillisille työmarkkinoille. Kesäkuussa 1999 vaimo sai, ennen kuin hänen miehensä saapui laillisesti Alankomaihin samana vuonna, Alankomaiden kansalaisuuden säilyttäen samalla Turkin kansalaisuuden.
- 9 Kahvecille myönnetyn oleskeluluvan ehtona oli ”oleskelu puolison R. Kahvecin luona”. Luvan voimassaoloaikaa jatkettiin useita kertoja, viimeksi 12.3.2009 asti. Kahveci asui vangitsemiseensa asti vaimonsa luona.
- 10 Kahveci tuomittiin 23.1.2007 lainvoimaisesti kuuden vuoden ja yhdeksän kuukauden ehdottomaan vankeusrangaistukseen.
- 11 Staatssecretaris julisti 20.3.2007 tekemällään päätöksellä Kahvecin ei-toivotuksi henkilöksi tämän saaman tuomion takia ja peruutti hänen oleskelulupansa.
- 12 Kahvecin kyseisestä päätöksestä tekemä oikaisuvaatimus hylättiin sillä perusteella, ettei hän voi vedota päätöksen N:o 1/80 7 artiklaan, koska hänen vaimonsa on Alankomaiden kansalainen. Häntä ei siis voida pitää laillisille työmarkkinoille kuuluvan turkkilaisen työntekijän perheenjäsenenä, vaikka kyseinen työntekijä on säilyttänyt Turkin kansalaisuuden Alankomaiden kansalaisuuden lisäksi.
- 13 Rechtbank 's-Gravenhagen välitoimista päättävän tuomarin todettua Kahvecin oikaisuvaatimuksen hylkäyksestä tekemän valituksen perustelluksi Staatssecretaris haki tähän päätökseen muutosta Raad van Statelta.
- 14 Staatssecretaris väittää, ettei Kahveci kuulu enää päätöksen N:o 1/80 soveltamisalaan ja ettei hänen vaimonsa tarvitse enää vedota siihen, että sosiaalialalla on tehty parannuksia mainitulla päätöksellä.

Asia C-9/10

- 15 Inan on Turkin kansalainen. Hänen isällään H. Inanilla, joka myös on Turkin kansalainen ja joka kiistatta kuuluu Alankomaiden laillisille työmarkkinoille, on ollut vuodesta 1993 Alankomaiden kansalaisuus Turkin kansalaisuuden lisäksi.
- 16 Inan saapui laillisesti Alankomaihin vuonna 1999. Hänelle myönnetyn oleskeluluvan ehtona oli ”muutto vanhemman (isän) H. Inanin luokse perheenyhdistämisen perusteella”. Luvan voimassaoloaikaa jatkettiin useita kertoja, viimeksi 10.6.2005 asti. Inan asui vangitsemiseensa asti isänsä luona.
- 17 Inan tuomittiin 22.5.2007 lainvoimaisesti seitsemän vuoden ehdottomaan vankeusrangaistukseen.

- 18 Staatssecretaris julisti 13.11.2007 tekemällään päätöksellä Inanin ei-toivotuksi henkilöksi tämän saaman tuomion takia ja hylkäsi hänen hakemuksensa saada oleskelulupansa voimassaoloaikaa jatketuksi.
- 19 Pääasiassa pidetty menettely jatkui sitten vastaavasti kuin Kahvecin vireille panema menettely, joka kuvattiin tämän tuomion 12–14 kohdassa.
- 20 Tässä tilanteessa Raad van State on katsonut molempien käsiteltävinään olevien asioiden ratkaisun riippuvan unionin oikeuden tulkinnasta, joten se on päättänyt lykätä asioiden käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset, joiden sanamuoto on asioissa identtinen:
- ”1) Onko päätöksen N:o 1/80 7 artiklaa tulkittava siten, että tietyn jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille kuuluvan turkkilaisen työntekijän perheenjäsenet eivät voi vedota tähän määräykseen sen jälkeen kun kyseinen työntekijä on saanut vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisuuden säilyttäen samalla Turkin kansalaisuuden?
- 2) Onko ensimmäiseen kysymykseen vastattaessa merkittävää, millä hetkellä kyseinen turkkilainen työntekijä saa vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisuuden?”
- 21 Unionin tuomioistuimen presidentin 9.2.2010 antamalla määräyksellä asiat C-7/10 ja C-9/10 yhdistettiin kirjallista ja suullista käsittelyä sekä tuomion antamista varten.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

- 22 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustele kahdella kysymyksellään, jotka on käsiteltävä yhdessä, pääasiallisesti sitä, onko päätöksen N:o 1/80 7 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille kuuluvan turkkilaisen työntekijän perheenjäsenet voivat vedota mainittuun määräykseen silloinkin, kun kyseinen työntekijä on saanut vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisuuden säilyttäen samalla Turkin kansalaisuuden.
- 23 Aluksi on huomattava, että päätöksen N:o 1/80 7 artikla on erottamaton osa unionin oikeutta (ks. asia C-192/89, Sevince, tuomio 20.9.1990, Kok., s. I-3461, Kok. Ep. X, s. 529, 8 ja 9 kohta). Jäsenvaltioiden on siis noudatettava kyseiseen määräykseen perustuvia velvoitteita täysin samalla tavalla kuin niillä on velvollisuus kunnioittaa unionin lainsäädännön mukaisia oikeuksia.
- 24 Sitten on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisellä kohdalla on välitön oikeusvaikutus, joten Turkin kansalaisilla, joihin mainittua määräystä sovelletaan, on oikeus vedota siihen suoraan jäsenvaltioiden tuomioistuimissa kyseisen määräyksen vastaisten kansallisten oikeussääntöjen jättämiseksi soveltamatta (ks. vastaavasti mm. asia C-351/95, Kadiman, tuomio 17.4.1997, Kok., s. I-2133, 28 kohta; asia C-303/08, Bozkurt, tuomio 22.12.2010, Kok., s. I-13445, 31 kohta ja asia C-484/07, Pehlivan, tuomio 16.6.2011, Kok., s. I-5203, 39 kohta).
- 25 Tämän täsmennyksen jälkeen on todettava esitettyihin kysymyksiin vastaamiseksi, että kyseistä määräystä on tulkittava sen sanamuodon, siinä asetetun tavoitteen ja siinä määrätyn järjestelmän perusteella (ks. vastaavasti asia C-465/04, Honyvem Informazioni Commerciali, tuomio 23.3.2006, Kok., s. I-2879, 17 kohta).
- 26 Kuten kyseisen 7 artiklan ensimmäisen kohdan sanamuodostakin jo ilmenee, tässä määräyksessä tarkoitettujen oikeuksien saaminen edellyttää kahden kumulatiivisen edellytyksen täyttymistä, eli yhtäältä kyseisen henkilön on oltava vastaanottavan jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille jo kuuluvan turkkilaisen työntekijän perheenjäsen ja toisaalta hänellä on oltava kyseisen valtion toimivaltaisten viranomaisten antama lupa muuttaa kyseisen työntekijän luokse mainittuun jäsenvaltioon (ks. em. asia Bozkurt, tuomion 26 kohta).

- 27 Kun kyseiset edellytykset täyttyvät, päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan soveltamiseksi on vielä tarkastettava, onko kyseinen Turkin kansalainen asunut säännönmukaisesti tietyn ajan vastaanottavan jäsenvaltion alueella sen työntekijän kanssa, jonka välityksellä hän saa oikeutensa (ks. mm. asia C-373/03, Aydinli, tuomio 7.7.2005, Kok., s. I-6181, 29 kohta).
- 28 Näin ollen unionin tuomioistuin on jo todennut, että työntekijän, jolla on vain Turkin kansalaisuus, perheenjäsenellä, joka täyttää tämän tuomion 26 ja 27 kohdassa mainitut edellytykset, on välttämättä oleskeluoikeus kyseisessä valtiossa suoraan päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla (em. asia Pehlivan, tuomion 43 kohta).
- 29 Pääasioissa on riidatonta, että Kahveci ja Inan täyttävät tämän tuomion 26 ja 27 kohdassa mainitut edellytykset, kuten tämän tuomion 8–10 ja 15–17 kohdassa on todettu.
- 30 On siis vielä selvitettävä päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan tavoitteen ja päätöksessä määrätyn järjestelmän kannalta, merkitseekö se, että vastaanottavan jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille jo kuuluva turkkilainen työntekijä on saanut Turkin kansalaisuuden lisäksi vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisuuden, hänen perheenjäsentensä osalta sitä, ettei heillä enää ole oikeutta vedota kyseiseen määräykseen.
- 31 Tässä yhteydessä on muistutettava, että päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätyllä oikeuksien asteittaista hankkimista koskevalla järjestelmällä on kaksi tavoitetta.
- 32 Kyseisellä määräyksellä pyritään ensinnäkin ennen ensimmäisen kolmen vuoden ajanjakson päättymistä siihen, että siirtotyöläisen perheenjäsenet saavat mahdollisuuden oleskella tämän luona, jotta perheenyhdistämisellä helpotetaan vastaanottavaan jäsenvaltioon jo säännönmukaisesti kotoutuneen turkkilaisen työntekijän työskentelyä ja oleskelua (ks. mm. asia C-65/98, Eyüp, tuomio 22.6.2000, Kok., s. I-4747, 26 kohta; asia C-467/02, Cetinkaya, tuomio 11.11.2004, Kok., s. I-10895, 25 kohta ja em. asia Bozkurt, tuomion 33 kohta).
- 33 Tällä määräyksellä halutaan toiseksi vahvistaa turkkilaisen siirtotyöläisen perheen pysyvää sopeutumista vastaanottavaan jäsenvaltioon myöntämällä asianomaiselle perheenjäsenelle kolmen vuoden säännönmukaisen asumisen jälkeen mahdollisuus päästä itse työmarkkinoille. Pääasiallinen tarkoitus on täten vahvistaa kyseisen perheenjäsenen, joka on jo tässä vaiheessa säännönmukaisesti kotoutunut vastaanottavaan jäsenvaltioon, asemaa antamalla hänelle keino ansaita itse oma toimeentulonsa kyseisessä jäsenvaltiossa ja näin ollen hankkia siirtotyöläisen asemaan nähden itsenäinen asema (ks. mm. em. asia Eyüp, tuomion 26 kohta; em. asia Cetinkaya, tuomion 25 kohta; em. asia Aydinli, tuomion 23 kohta; asia C-325/05, Derin, tuomio 18.7.2007, Kok., s. I-6495, 50 ja 71 kohta ja em. asia Bozkurt, tuomion 34 kohta).
- 34 Päätöksen N:o 1/80 yleisenä tavoitteena on – toisin kuin Euroopan talousyhteisön ja Marokon kuningaskunnan välillä tehdyn yhteistyösopimuksen, joka allekirjoitettiin Rabatissa 27.4.1976 ja joka hyväksyttiin yhteisön puolesta 26.9.1978 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2211/78 (EYVL L 264, s. 1) – parantaa sosiaalialalla turkkilaisiin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä sovellettavaa sääntelyä vapaan liikkuvuuden asteittaiseksi toteuttamiseksi (ks. mm. asia C-179/98, Mesbah, tuomio 11.11.1999, Kok., s. I-7955, 36 kohta ja asia C-329/97, Ergat, tuomio 16.3.2000, Kok., s. I-1487, 43 kohta), ja tämän tavoitteen kannalta on niin, että erityisesti saman päätöksen 7 artiklan ensimmäisellä kohdalla perustetun järjestelmän tarkoituksena on siis luoda suotuisat olosuhteet perheenyhdistämiselle vastaanottavassa jäsenvaltiossa (ks. em. asia Pehlivan, tuomion 45 kohta).
- 35 Tämä päätöksen N:o 1/80 tarkoitus ei kuitenkaan voisi toteutua, jos vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisuuden saaminen pakottaisi työntekijän, jolla on edelleen Turkin kansalaisuus, luopumaan vetoamasta perheenyhdistämisestä koskeviin suotuisiin olosuhteisiin kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

- 36 On korostettava lisäksi, että unionin tuomioistuimen mukaan Turkin kansalaisille, jotka täyttävät jossakin päätöksen N:o 1/80 määräyksessä määrätyt edellytykset, näin ollen kuuluu päätöksessä heille myönnetty oikeudet (ks. mm. asia C-337/07, Altun, tuomio 18.12.2008, Kok., s. I-10323, 28 ja 29 kohta ja em. asia Bozkurt, tuomion 39 kohta), eikä jäsenvaltiolla ole oikeutta antaa säännöstöä, joka poikkeaa luonteeltaan päätöksestä N:o 1/80 ilmenevästä säännöstöstä tai jossa asetetaan muita kuin kyseisessä päätöksessä määrättyjä edellytyksiä (ks. em. asia Pehlivan, tuomion 56 kohta).
- 37 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan nimittäin niin unionin oikeuden ensisijaisuudesta kuin päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan kaltaisen määräyksen välittömästä oikeusvaikutuksestakin seuraa, etteivät jäsenvaltiot voi yksipuolisesti muuttaa järjestelmän, jossa on kyse Turkin kansalaisten asteittaisesta integroimisesta vastaanottavaan jäsenvaltioon, sisältöä ja ettei niillä siis enää ole oikeutta toteuttaa toimenpiteitä, jotka voivat haitata Turkin kansalaisille ETY:n ja Turkin väliseen assosiaatiosopimukseen perustuvissa oikeussäännöissä nimenomaisesti tunnustettua oikeusasemaa (ks. em. asia Pehlivan, tuomion 56 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 38 Pääasioissa kyseessä olevan kaltaisella säännöstöllä, jonka mukaan päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisessä kohdassa myönnettyihin oikeuksiin ei voida enää vedota silloin, kun vastaanottavaan jäsenvaltioon jo säännönmukaisesti kotoutunut turkkilainen työntekijä on saanut Alankomaiden kansalaisuuden, olisi juuri se vaikutus, että se haittaisi Turkin kansalaisille ETY:n ja Turkin väliseen assosiaatiosopimukseen perustuvissa oikeussäännöissä nimenomaisesti tunnustettua oikeusasemaa.
- 39 On siis todettava, että Kahvecin ja Inanin kaltaisten Turkin kansalaisten osalta päätöksen N:o 1/80 14 artiklan 1 kohta on asianmukainen oikeusperusta, kun arvioidaan sitä, missä määrin rikoksista tuomitulta Turkin kansalaiselta voidaan evätä hänen kyseisen päätöksen nojalla välittömästi saamansa oikeudet karkottamalla hänet vastaanottavasta jäsenvaltiosta (ks. mm. em. asia Derin, tuomion 74 kohta ja em. asia Bozkurt, tuomion 54 kohta).
- 40 Unionin tuomioistuin on todennut tässä yhteydessä, että kyseessä olevien kansallisten viranomaisten tehtävänä on arvioida tapauskohtaisesti rikoksentehtäjän omaa käyttäytymistä ja sitä, merkitseekö tämä käyttäytyminen välitöntä, todellista ja riittävän vakavaa vaaraa yleiselle järjestykselle ja turvallisuudelle, ja että kyseisten viranomaisten on lisäksi huolehdittava sekä suhteellisuusperiaatteen että asianomaisen henkilön perusoikeuksien kunnioittamisesta. Erityisesti on katsottava, että päätöksen N:o 1/80 14 artiklan 1 kohtaan perustuvasta karkotuksesta voidaan päättää ainoastaan, jos asianomaisen henkilön oma käyttäytyminen viittaa konkreettiseen vaaraan uusista yleiseen järjestykseen kohdistuvista vakavista häiriöistä (ks. em. asia Derin, tuomion 74 kohta ja em. asia Bozkurt, tuomion 60 kohta).
- 41 Edellä esitetystä seuraa, että esitettyihin kysymyksiin on vastattava, että päätöksen N:o 1/80 7 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille kuuluvan turkkilaisen työntekijän perheenjäsenet voivat vedota mainittuun määräykseen silloinkin, kun kyseinen työntekijä on saanut vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisuuden säilyttäen samalla Turkin kansalaisuuden.

Oikeudenkäyntikulut

- 42 Pääasioiden asianosaisten osalta asioiden käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevien asioiden käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asiat seuraavasti:

Assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tehdyn, Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella perustetun assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 7 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille kuuluvan turkkilaisen työntekijän perheenjäsenet voivat vedota mainittuun määräykseen silloinkin, kun kyseinen työntekijä on saanut vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisuuden säilyttäen samalla Turkin kansalaisuuden.

Allekirjoitukset